

PASQUA

* A 1977 cinquanta joves de la vila representaren durant Pasqua la pel·lícula «Jesucristo Superstar» (Págs. 4, 5 i 6)

* El V Ginkama Excursionista comptà amb denou grups participants, malgrat el fred i el vent fort. (Pág. 19)

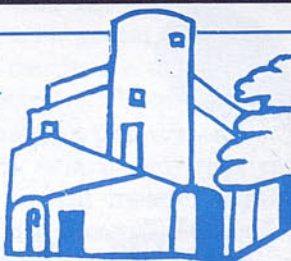
* La major part dels negocis estan situats a la carretera de Palma. En els 90, més bars i manco botigues que en els 80 (Pág. 11)

* On són els STOPS?. Els carrers que donen a la carretera estan sense senyalitzar (Pags. centrals)

Es

Molí

Nou

Vilafranca, març de 1990 - Núm. 43

* El C.F. Vilafranca s'allunya de les posicions de l'ascens (Pág. 23)

BANCA MARCH

Després de cesar Miquel Capó com a delegat de la Banca March a la vila, Jaume Estrany ocupa des de fa unes quantes setmanes aquest càrrec. Francesc Amengual, que treballava a la sucursal de El Terreno a Ciutat, ha passat a formar part del Gabinet de Premsa d'aquesta mateixa entitat.

Jordi Sansó jugador de bàsquet

JORDI SANSÓ AL «SIRIUS»?

Dins el noticiari esportiu cal fer referència al rebumbore sobre el possible fitxatge del jugador de bàsquet vilafranquer Jordi Sansó que milita a l'equip del Perles Manacor, pel conjunt «Sirius Pa-

tronat» que manté possibilitats de pujar a la màxima categoria del bàsquet espanyol. Jordi Sansó manté un gran curriculum com esportista, un dels millors de Mallorca dins la competició basquetista.

Josefa Larnabeu Blanco, dia 2 de març als 77 anys.
Isabel Servera Sureda, dia 16 de març als 72 anys.
Descansin en pau.

PLE EXTRAORDINARI

El vespre d'aquest dilluns passat, 19 de febrer, a l'hora de tancar la redacció del present número tenia lloc un ple extraordinari a l'Ajuntament amb cinc punts a l'ordre del dia: «Pla de Millorament de façanes», «Plec de condicions», «Solidaritat ajuda tècnica pel Pla d'Obres i Serveis del 90», «Concessió de la piscina municipal» i «Contribucions Especials». En el proper número de la revista trobareu informació sobre aquest ple.

EL TEMPS

Sembla que no hagem passat l'hivern ja que aquest mes ha resultat fins ara prou calorós pel temps en què ens trobam. Dissabte passat dia 17, sense anar més lluny, a les dues del migdia el termòmetre marcava 24 graus. Sobre les darreres dades de la meteorologia a la vila s'han enregistrat poques pluges en els dos darrers mesos. Dia 19 de gener plougué 1'5 litres per metre quadrat, els mateixos que dia 28 del mateix mes, mentre que dia 1 de febrer caigueren 10'5 litres. Dilluns dia 5 de març el pluviòmetre enregistrà 20 litres per metre quadrat. Aquesta setmana entra la Primavera.

NAIXEMENTS

Joan Caldentey Amengual, dia 15 de març fill de Joan i Maria Montserrat. Enhorabona!

DEFUNCIONS

Damià Barceló Garí, dia 23 de febrer als 93 anys.
Rafel Jaume Jaume dia 23 de febrer als 72 anys.

ROBATORIS DE COTXES

Serà qüestió de pensar a deixar els cotxes ben tancats, ja que durant les darreres nits hi ha hagut intents de robatoris. Potser que sigui el començament d'una nova acció dels delinqüents a la nostra vila que de tant en tant es veu visitada per aquesta gent.

El Niu

CONCERTS D'HIVERN

Dia 3 de març «POR LA PUERTA DE ATRAS»

Exposició de fotos «Testures de Santi Torrens»

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Col·laboren:
Francesc Amengual
Miquel Barceló
Joan Bauçà
Antònia Bauçà
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Pere Fons
Catalina Bauçà
Col·legi Públic

Llocs de venda
Ca'n Caminer
S'Estany

Redacció
C. Joan Barceló, 29
07250 Vilafranca

Impresa a
Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

Els articles publicats en
aquesta revista sols
expresen l'opinió dels seus
autors

L'asfaltat de carrers, una presa de pèl

Fa uns vuit mesos que s'asfaltaren els carrers afectats per les fases 2 i 3 de les obres del clavegueram. De llavors ençà s'han detectat ja un bon nombre de clots sobretot en els carrers de Sant Martí i Bonany. En aquest darrer a alguns redols l'asfalt s'ha crivellat i inclús ja s'ha foradat. Molt sovint, quan les coses es fan amb moltes preses, sense ni mica de previsió, com és el cas del nostre Ajuntament, solen passar aquests casos.

Dir que aquí, a Vilafranca, no hi ha control a les obres públiques no és descobrir res nou. La repetició d'irregularitats en la realització de projectes és ja el «pa nostre de cada dia». No fa gaire setmanes era la piscina municipal, abans la xarxa de recollida d'aigües pluvials en el punt intersector entre el carrer Bonany i la carretera amb tot un meravellós «surtidor» d'aigua quan fa un arruixat i ara, darrerament, l'asfaltat dels carrers. I aquest és el cas més greu perquè sembla esser que el procés establert en el projecte del clavegueram, que va des de la instal·lació de les tuberies fins al recobriment o el reblir de les siques i, finalment, el posar una capa de cinc centímetres d'asfalt per allà on les excavadores han espenyat el vell asfalt, no s'ha complert.

Es poden deixar de banda certes sospites sobre el fet de què el contrastista de quasi totes les obres multimilionàries a aquesta vila siguin donades al mateix constructor, «Melchor Mascaró S.A.», sempre i quan la feina es faci sense defectes tan a la vista com l'espifiada de l'asfalt. Així la justificació d'una feina ben feta deixaria de banda altres qüestions. Però resulta que, l'exclusiva en les obres a Vilafranca no ha estat fins ara acompanyada per cap contraprestació pel poble, que «Melchor Mascaró S.A.» no sempre ha realitzat les obres en el temps convengut a la contractació i que a damunt el batle i el que queda del PP, cluquen els ulls davant certes irregularitats en la realització d'obres. I això a canvi de què?

Fins ara ningú ha explicat que l'asfaltat de carrers és una obra que no està inclosa dins el projecte del clavegueram i que en aquest està ben clar que després de fer el «relleno» de les siques, s'havia de posar una capa de quatre centímetres d'asfalt i no s'ha fet. Aniria bé que el batle expliqués amb què s'ha gastat l'empresa «Melchor Mascaró S.A.» els doblers que havia de destinar a asfaltar les siques abans de realitzar l'altra obra d'asfaltat de carrers. Perquè en aquest cas, el que es perd per un cap s'hauria de guanyar per un altre. Creim que estam davant un cas greu i que requereix aclarir com més prest millor. Els clots que ja hi ha en els carrers que fa vuit mesos s'asfaltaren en són bona prova de què, les obres es fan sense control. Per quins motius?. Si l'Ajuntament, tant grup de govern com oposició, no deixen clar i porguen responsabilitats en el tema del clavegueram estarem davant una monumental presa de pèl al poble i, sobretot, als veïnats dels carrers de Bonany i Sant Martí que veuen com ara, després de les obres del clavegueram i de l'asfaltat de bell nou dels seus carrers, tenen clots que abans no tenien.

Cinquanta joves de Vilafranca representaren l'obra durant les festes de Pasqua 1977 «Jesucristo Superstar» arriba a la Vila

Ens apropam a les festes de Pasqua i el poble Catòlic es prepara per a celebrar la passió, mort i resurrecció de Crist. Ara fa tretze anys, per aquestes dates, Vilafranca va viure una Pasqua molt especial. Un grup de cinquanta joves del «Club Jovent Unit» es va decidir a representar damunt l'escenari del Cinema Parroquial la pel·lícula «Jesucristo Superstar» que no feia massa temps havia estat la producció cinematogràfica més taquillera i el seu contingut escenogràfic havia estat motiu d'una forta polèmica dins els estaments eclesiàstics.

Durant quatre mesos d'assajar l'obra el joves del Club Jovent Unit havien après una mena de convivència que no es truncaria durant bastants d'anys, fins que de sobte se n'adonaren que la tendre joventut havia passat.

A finals del 1976 la major part de cinemes que havien projectat la pel·lícula «Jesucristo Superstar» i el ressò de la mateixa seguia ben viu per tot arreu. En el Club va sorgir la idea d'entre tots mirar de dur a terme la representació da-

munt l'escenari d'aquesta famosa obra musical sobre la vida i mort de Crist, en versió moderna. Lògicament, damunt el taulat del cinema no hi sortiria cap autocar ni ametralladores, ni tampoc un escenari descomunal com el de la pel·lícula.

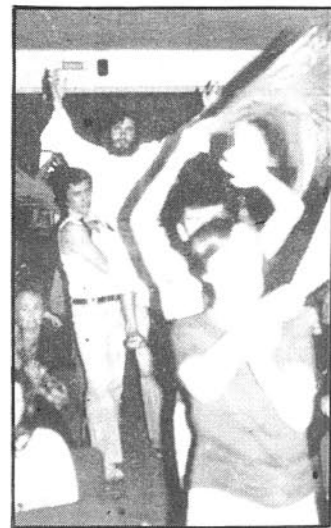
Durant uns quatre mesos els mig centenar de joves dirigits per Joan Manel Cano, s'apregueren el seus papers i un cop darrera l'altre intentaven ajustar les seves gesticulacions a la sonorització

El Club Jovent Unit assatjà l'obra basada en la pel·lícula del mateix nom, durant quatre mesos

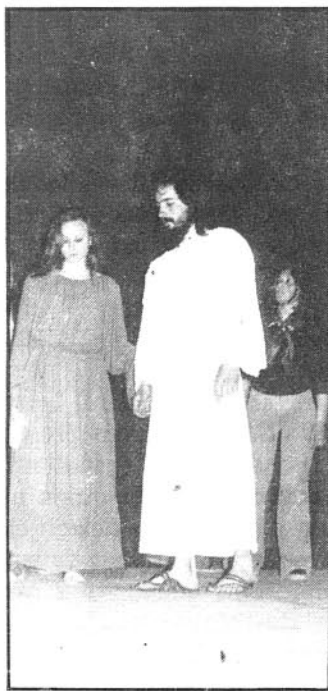
musical versionada en castellà i interpretada en el seu moment per Camilo Sesto i Àngela Carrasco com a actors principals. Aleshores, el Pare Andrés que era un dels animadors del club Jovent Unit va donar suport també a la representació de l'obra. Moltes hores i molts de caps de setmana d'assaig configurarien un ampli grup disposat a emprendre la representació costés el que costés. Endemés, darrera el nombrós grup d'actors hi havia d'haver una sèrie de persones encarregades del vestuari, decorat, so i altres elements participatius, darrera el teló, per ajudar a que l'obra fos un èxit.

A l'apropar-se la Pasqua del 77 el grup intensificà l'assaig. Tampoc es podia

preveure l'ampli ressò que tendria la representació.

En canvi en els darrers quinze dies l'expectació ja era gran tant a la vila com a tota la comarca. En un principi s'havien previst realitzar dues representacions. La primera el capvespre del dissabte de Pasqua i una altra el matí de diumenge. Però la gran demanda de localitats, sobretot dels pobles veïnats obligaren a programar una tercera actuació pel dilluns. Els tres

plicada trama tècnica que suposava el semblar un home penjat resultà una acció plena de disimul i que transmeté una idea real del Jodes penjat. El paper de Jesucrist fou representant per Pep Sansó «Mercader» i el de Maria Magdalena per Margalida Bauzà. Els cants i els balls, tot sincronitzat a un playback perfecte analtiren la representació que fou recollida pels principals mitjans de comunicació. Cada un dels integrants del grup va complir a la perfecció amb el seu paper. L'espectacle fou realment esplèndid i la Pasqua del 77, als vilafranquers, ens sembla haver presenciat una obra que efectivament seria recordada durant molts d'anys. El Club Jovent Unit després de l'èxit obtingut va rebre moltes ofertes per a representar l'obra a altres pobles de Mallorca.

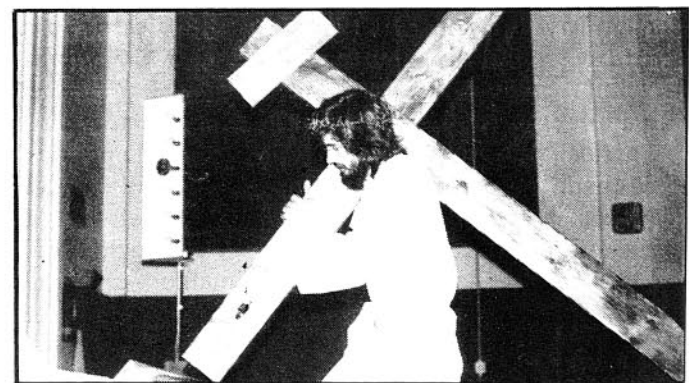
Però l'objectiu ja s'havia complit. Per damunt, de moment, s'havia realitzat un projecte cultural de grans dimensions amb una dedicació admirable.

Els joves de la vila s'havien demostrat la seva pròpia capacitat de lliure i esforç obrien una porta a la possibilitat de crear un important i nombrós grup de teatre, que no arribaria fins tres anys després amb el nom de «Sa Paparra» i amb altres persones. «Jesucristo Superstar» fou el redescobrimient del poble de Vilafranca amb la seva joventut. Una joventut que va tenir per ànima el «Club Jovent Unit». El temps ha anat canviant a les persones d'aquells grup, en canvi tot el que feren està present dins cadascun d'ells i en la memòria del mateix poble.

Miquel Barceló

Repertori de l'obra

Els papers de l'obra de «Jesucristo Superstar» foren repartits de la següent manera: Jesús (Pep Sansó Roig), Maria Magdalena (Margalida Bauzà Morey), Jodes (Joan Roig Sastre), Sant Pere (Jaume Estrany), Simó Zelotes (Antoni Gomis Bauzà), Pilats (Jordi Miquel Jaume Nicolau), Herodes (Joan Sansó Mestres), Caifàs (Xesc Bauzà Català), Anas (Pep Nicolau Fornés), SDTES. (Sebastià Jaume Andreu, Andreu Bover Estrany i Pere Estrany Font), Apòstols (Joan Jaume Pastor, Llorenç Nicolau Vilanova, Ramon Bover Bauzà, Joan Andreu Jaume, Francesc Mestre Font, Pere Bauzà Morey, Maria Estrany Mayol, Francesca Bauzà Sureda, Maria Montserrat Amengual Barceló, Coro (Maria Nicolau Rosselló, Teresa Torres Andreu, Àngela Bauzà Roig, Catalina Barceló Gayà, Antònia Mestre Font, Magdalena Sastre Nicolau, Antònia Garí Riera, Maria Barceló Nicolau, Margalida Riera Soler, Maria de Gràcia Sansó Rosselló, Maria Bover Sansó, Antònia Bover Nicolau i Catalina Bover Nicolau), Soldats (Damià Nicolau Riera, Ramon Mayol Barceló i Pep Garí Morlà), encarregat de música (Joan Matas), decoradors (Joan Bauzà Nicolau i Bartomeu Oliver Barceló), altres col·laboradors (Pare Andrés, Xesc Amengual Barceló, Damià Barceló i Don Joan), l'obra va esser dirigida per Joan Manel Cano.

Es jubilat, es senyor

No me pensava tenir
un final tan fluorescent,
avui sa més vella gent
viu com rosa a un jardí,
perquè pot anar a collir
cada mes sa seva flor,
això me passa a jo
que puc menjar i beure vi.

De jove molt vaig lluitar
comprant terra i també casa,
sa vida m'assegurava
per quan vell pogués tornar,
cap moment vaig confiar
dels meus fills sa seva ajuda
a tota meva premuda
la me vaig assegurar.

Va ser sempre meu propòsit
amb sos fills desconfiar
si m'haguessin de dar pa
els vells solien pegar
allà a la Misericòrdia
en què fos menjar pa d'ordi,
en es pares l'hi planyien
bastants de vellets sofrien
aquest tan trist repertori.

En aquell temps no hi havia
Seguretat Social
s'arreglava cada qual
així com millor podia
però una gent vendria
i ses lleis modificà
molta de sang va costar,
però se triunfaria.

T'obligaven a pagar
una quota cada mes
pagant deu anys de procés
al seixanta-cinc, cobrar
així se va enfocar
sa nova societat
que ha donat bon resultat
per no tenir que penar.

A dins es pobles rurals
sa gent major viu molt bé,
cobrant cada mes doblar
aquell que fou menestral,
ademés té un sensal
de ses finques de secà
i bona casa per estar
viu ell com un general.

Què més se pot demanar
si no dispos de salut?
menjant lo que tens es gust
ensaimada enlloc de pa,
com que no pots roegar
per tenir fluix es barram
de pastels mos atipam
amb xocolate mullam.

Visites solem tenir
des nèt que mos ve a veure
no és que me pugui creure
que estimi el seu padrí
te fa cas per conseguir
que li donis un milió,
sap que el tens a un racó
i ell el te vol esbardir.

Bastant de cas te farà
quan te vendrà a veure't
te parlarà molt dolcet
perquè te vol conquistar
i un moment s'amollarà
diguent que un cotxo ha de mester
i vos que teniu el doblar,
el me podrieu pagar.

Ja desenganat del món
anam a fer passejades
són modes que han entrades
trescar amb gros camion
de setanta anys molts són
i mos contam ses buavates
tenim ses hores contades
i les passam menjant bon llom.

Esperam vengui la mort
amb sa panxa bastant plena
ningú essent jove va creure
duguéssim tan bona sort
mos ha donat es conhort
sa nova societat
que molt bé ho ha enfocat
i li donam un HURRA fort.

No hauria de canviar
es Partit Socialista
perquè du molt bona pista
per ses coses arreglar,
no mos hem d'equivocar
votant a sa gent de dreta,
preparen s'escopeta
per mala vida donar.

Cap partit de dreta hi hagué
que pregonàs vacances
dugueren ses massions
de rebentar a s'obrer
moltes hores fer-li fer
de sol a sol, i garrot
anaves d'alt galop
trescant dins es sementer.

El qui no ha corregut
davant unes corretjades
vas allargant teves passes
trobes es nuu molt feixug,
per berenar, pa eixut
amb deu olives contades
de cap escurar estables
i a beure aigua d'aljub.

Es vespre ben rebentat
te feien passar es rosari
això era es pregari
que el Bisbe Havia mandat,
ho havia recomanat
en el nostro bon senyor,
a ell, duia es gall capó,
sobrassada i pa de blat.

Notícies de poble petit

De lo bo hi ha molt poc
i lo més dolent abunda
això és ferida profunda
es que a dins duen es foc.

Han arribat a cedir
es que se creven es més bons,
quina estirada en es dellons
per conservar un «mal camí».

Es que segueixen en dictadura
a dins sa casa de tots,
es fracàs i odi retura
són mal de beure aquests glops.

Ca nostra amb agonia
bona esperança, no gens,
que a dit manden contents
ni remei si no canvia.

Heu demostrat sebre esser
amb sa raó dos valents,
que fareu feina amb fe
i ajudant viureu contents.

Davant es qui vos odien
per massa dir sa veritat,
feis lo que teniu pensat
que n'hi ha, vos aprecien.

En es més necessitats
en es que mal camí duen,
única fe i veritat
que d'aqueixa molts reculen.

Arreplegau es més pobres
no així es conservadors,
si puc vull ajudar-vos
en que tengui poques coses.

Sa fe vostra cada dia
la veurem que creixarà,
que sou camí d'alegria
només per sebre ajudar.

Estau a un poble petit
a un gran no vos hi volen,
es bons així se consolen
sa fe les fa alçar es dit.

Tenen poca gent contenta
deu ser de lo bé que ho duen,
cada dia més s'embuen
i així es seu fracàs augmenta.

Així estaran contents
es que no vos tenen por,
pentura amb dos de dolents
es servici d'un de bo.

Col·legi Nacional de Vilafra

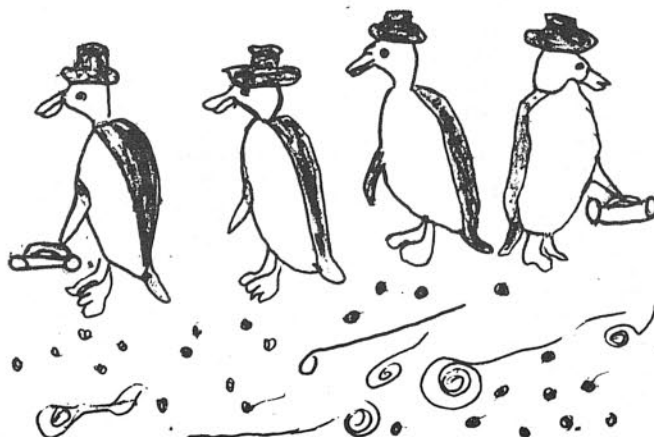
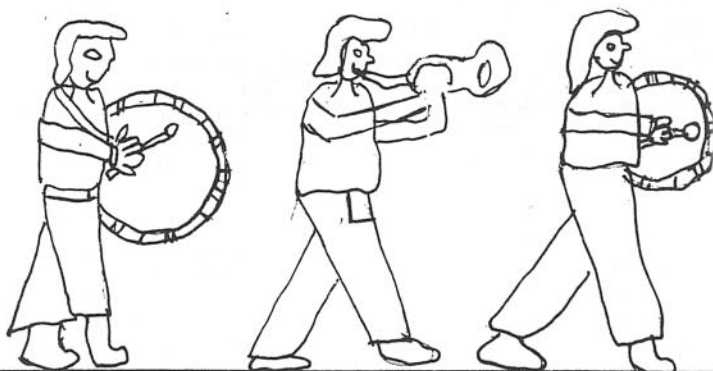
Nivell: 4^{art}

Cide: Mitjà

LES DISFRESSES

A la rua de s'escola cada curs es va disfressar d'una cosa. Primer curs es va disfressar de pingüins, segon de lleons, tercer de rondalles mallorquines, quart de tuners, quint de homes ses mines, i de dones es nins, i els de segona etapa de jocs de taula, dames, escacs... Varem anar a fer una volta amb els tambors i cornetes pels carrers. Quan varem arribar havia cursos que venien coques i begudes. Més tard toquen el timbre i tots els nins s'en varen anar.

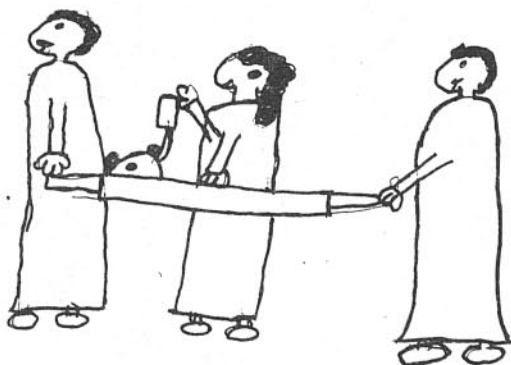
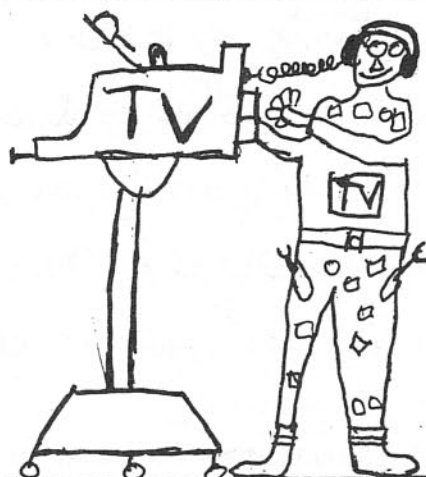
Disfressa de 4^{art}

Alumnes de 4^è curs

2. RUA

El passat diumenge dia 25 de febrer hi hagué sa-
Rua a Vilafraanca. Molts de nins i nines hi varen venir desfre-
ssats. N'hi havia un de raími i un de nin petit que
era un mestre. Varen sortir les majorettes i els
tamborers i els corneters.
Allà donaren tota cesta de patatilles per a tothom. Era molt una
sabr tot la radona. També hi havia música. El grup que
tocava era ARCANVIR, to on ballava i mosto varem passar molt d'iver-
tit. Tata la gent estava contenta hi havia un
pallasso que amollava coets i va amollar la
traca sencera. Es trui va acabar a les 7'30 hores

L'enterrament de la sardina

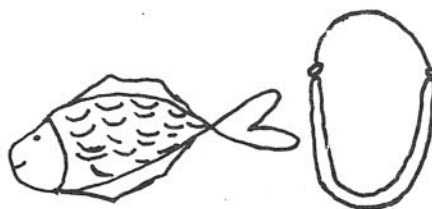
La sardina va morir
envoltada d'una traca,
i les persones varen dir:
ja ja una sardina.

La sardina varem enterrar
i menjarem coca amb trampoí
molt bona la varem trobar
envoltant es joguero.
Els de la Caloba actuaren
després de l'acompanyament
i la traca amollaren
per fer contenta la gent.

De dona em vaig disfressar
i a l'enterrament de la
sardina vaig anar

A Vilafraanca van la festa
de la sardina
i a San Sever de la Manzanera

La major part dels comerços estan situats a la carretera

La Vilafranca comercial del 90

En el mes de gener publicàvem un reportatge amb els esdeveniments més importants ocorreguts a la vila durant la passada dècada.

Aquest mes, en base a una sèrie de dades, oferim el cens de comerços i negocis oberts a la vila a començaments del 90. No disposam de referències concretes sobre els establiments públics que hi havia a començaments dels 80, però es fàcil deduir que eren prou menys dels que hi ha ara. En el sector alimentari, pel que fa a botigues el nombre ha anat baixant. L'oferta s'ha concentrada en els grans hipermercats ha influït en la baixada de botigues.

El negocis de serveis, com els bars, han enregistrat un augment, Bar Sa Plaça, Es Cantó i Pub S'Altell en són bons exemples. En altres apartats comercials, en el 89 s'obriren un supermercat, un pub, una tenda d'esports i una tenda de mobles de cuina. Els llocs de venda de fruita que distingeixen la carretera de Palma més o manco es mantenen en el mateix nombre. Els comerços de brodat han passat per un temps de crisi i alguns ho han deixat anar.

A les portes del segle XXI es pot dir que en general el poble es va autoabastint de les necessitats dels moments. Tal volta manquin tendes

de moda o una sabateria, però pel demés Vilafranca es va desenrotllant. L'expansió econòmica és un fet a la vila i de cada vegada són menys les coses que cal anar-les a comprar a fora poble, bé sigui en general tant a Manacor com a Ciutat. En el balanç o recompte de negocis que hem realitzat, es pot fer una relació dels següents:

Fusteries.....	7.
Cafès.....	11
Restaurants-Bars.....	2
Brodats.....	1.
Tendes de Regal.....	1
Tendes de mobles.....	1
Botigues.....	4.
Supermercats.....	2
Tenda d'esports.....	1
Ferreries.....	5.
Lleteria.....	1.
Tendes de fruita.....	6
Carnisseria.....	1
Botiga-Carnisseria.....	1
Tenda Electrodomèstics.....	1
Forns.....	2.
Magatzem de pinsos.....	2
Perruqueries dones-homes.....	6
Papereria.....	1.
Merceries-Teixits.....	5
Teuleres.....	7.
Ferreteries.....	1.
Tallers mecànics.....	5

Estanc.....	1.
Farmàcies.....	1.
Sucursals bancàries.....	3
Magatz. Mat. Construcció.....	1

De tots aquests negocis, 34 estan concentrats a la carretera de Palma, on el mercat es més ampli degut al trànsit. És a dir quasi la mitat estan a la carretera. En total, a començaments dels 90, Vilafranca compta amb un total de 80 establiments públics.

M. Barceló

Vilafranca, a les portes del segle XXI encara pateix de ser un poble sense una moderna ordenació del tràfic espès que, gairebé a tota hora, passa pel centre de la vila. A la ja sabuda perillositat que suposa el tenir una via com aquesta que creua un poble de cap a cap, la situació es veu agreujada per una manca quasi total de senyalització als carrers que desemboquen a la carretera. Però el més greu de tot, és que sembla hi ha una despreocupació que ralla el tercermundisme per part de l'Ajuntament, màxim responsable, com a mínim, de la seguretat dels vilafranquers. Fins ara pareix esser que el grup que governa el Consistori, creu més important crear una desviació de la carretera de Felanitx que no atendre la seguretat vial dins el casc urbà.

Dels devuit carrers que donen a la carretera d'una forma directa, sols un, la plaça de la Constitució, està degudament senyalitzat amb el corresponent «Stop». Dos més, el de Santa Bàrbara i el de Frai Lluís, no tenen el senyal actual i el que tenen de ja fa molts d'anys està rovellat i quasi il·legible, és a dir, què de lluny el conductor no pot destriar si és un senyal de «Stop» a un troç de llauna penjada.

Els carrers de P. Monsenyor Nicolau, Nord i Sant Martí no desemboquen a la carretera ja que en aquest sentit tenen la deguda «Direcció Prohibida». Fetes aquestes dubtoses excepcions, a partir d'aquí hi ha tot un enfiloi de quinze carrers que segons el Còdig de Circulació tenen preferència a l'hora de girar cap el carril dret de la carretera en el mo-

La carretera, el perill de cada dia

On són els «Stops»

De tots els carrers de la vila que desemboquen a la carretera, sols la plaça de la Constitució està senyalitzada

ment d'incorporar-s'hi. Exposar aquesta situació de perill, que el batle sols considera com una simple «deficiència», no és cap novetat. Aquesta mancança es va produint des de fa molts d'anys. El més llas-timós, és que conscients o ignorants, els membres del consistori en aquestes altures no hagin aconseguit que, a qui pertoqui, col·loqui els necessaris senyals de «Stop».

Així doncs, a la perillositat del nombros transít que passa per aquesta via cal afegir-hi per tant l'anormalitat que es comporta des de

les institucions competents en la seguretat del tràfic i conseqüentment també d'una forma indirecta per la gent que vagi a peu. La preocupació

Document from the Ajuntament de Vilafranca de Bonany, showing a request for a stop sign at the intersection of Carrer de Santa Bàrbara and Carrer de Frai Lluís. The document is signed by the Batle, Bàrbara Sansó Portell, and dated 15 de setembre de 1989.

El batle considera la manca de senyals com una simple «deficiència»

posar molta més atenció a l'entrar dins el casc urbà.

Una veïnada de la vila, Bàrbara Sansó Portell, el 15 de setembre del 89 sol·licitava en una instància que es col·loquessin els senyals de «Stop» a aquells carrers del poble que donen a la carretera al considerar que la manca d'aquests suposa un greu perill. La contestació del batle, 65 dies després, es refereix a què la carretera Palma-Manacor pertany a un «organisme superior a aquest Ajuntament» i que, per tant, és a aquest organisme a qui li correspon assumir la «deficiència».

Per altra part, seguiu l'escrit, es senyala que l'Ajuntament ha realitzat de forma reiterada la sol·licitud per a què es «subsani la deficiència». És curiós comprovar com en els darrers set anys no s'ha fet cap acord plenari en el sentit de prendre alguna mesura de pressió cap a aquest «organisme superior» amb l'objectiu que es col·loquin els desitjats «Stops» que manquen en els carrers que desemboquen a la carretera.

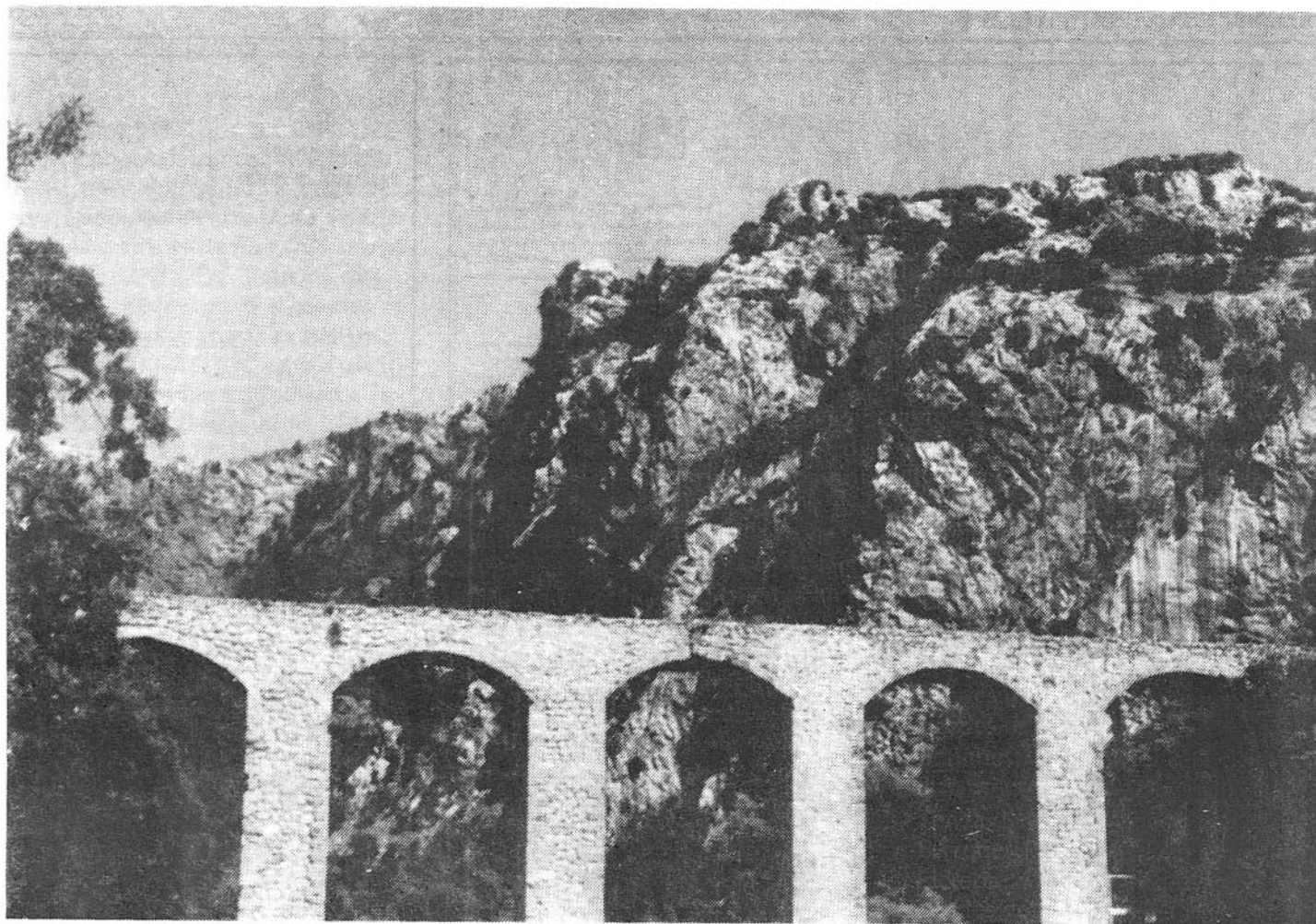
Miquel Barceló
Fotos: Xesc Amengual

Document from the Ajuntament de Vilafranca de Bonany, showing a request for a stop sign at the intersection of Carrer de Santa Bàrbara and Carrer de Frai Lluís. The document is signed by the Batle, Bàrbara Sansó Portell, and dated 15 de setembre de 1989.

Carrers que donen a la carretera

No senyalitzats	Senyalitzats
Ermità Agustí	Pça. Constitució
Costa i Llobera	Santa Bàrbara (*)
Avda. Escoles	Frai Lluís (*)
Racoberbí	
Sant Josep	
Bonany	
Santa Catalina	
Sol	
Son Pons	
Metge J. Sansó	
M. de Cervantes	
Sa Creu	
Sa Creu	
Llobera	
Es Racó	
Es Sequer	
(*) Senyals il·legibles	

En qüestió d'aigües, volem posar Mallorca al corrent.

L'aigua corrent ha passat d'esser un privilegi a constituir una necessitat per a la vida moderna. La construcció de ponts i aljubs fou la primera passa. La canalització de l'aigua, la segona. Avui els pobles de Mallorca han crescut i s'han desenvolupat, però molts d'ells encara no compten amb aigua canalitzada, ni tampoc amb una adequada xarxa de clavegueram.

Per a pal·liar aquestes deficiències, el Consell Insular de Mallorca ha posat

en marxa un Pla de Sanejament i Abastiment, un pla d'aigües per a posar Mallorca al corrent.

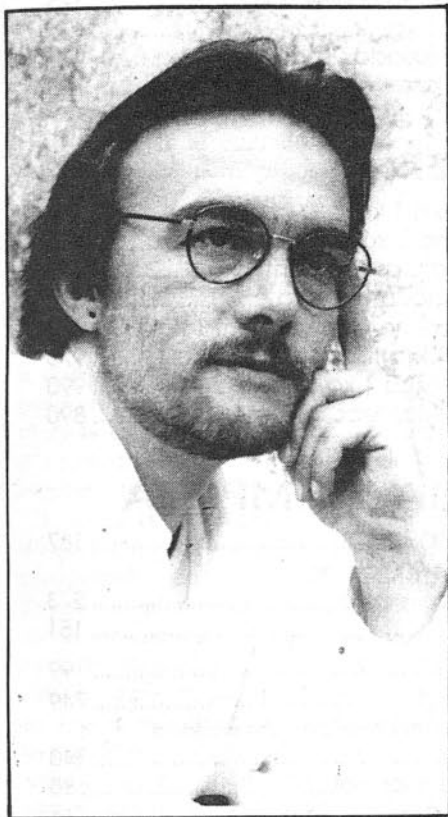
**PLA DE SANEJAMENT I
ABASTIMENT D'AIGÜES
A LA PART FORANA**

Un pla per a millorar

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Crònica d'un diumenge

Francesc Amengual

Fa uns quants dies, vaig rebre aquesta carta. Pens (i no m'agradaria equivocar-me) que per una vegada i a mode personal pugui retre homenatge a unes persones que per la seva manera d'esser, actuar i estimar, es vegin privades dels seus drets i les seves llibertats, es publiqui part de la meua correspondència personal, i puguin sortir a llum i conscienciar, sinó a tot un col·lectiu, sí a una part dels problemes i marginacions a les quals són sotmesos per la societat.

Crec també sincerament que em sabi perdonar que ometi el seu nom, i la meua estimada amiga pugui romandre dins l'anonimat, com una de les tantes persones que conviven en la nostra terra.

Estimat Francesc:
Després de quatre anys de conei-

xer-te em veig en l'obligació d'escriure la primera i darrera carta, ja que sempre m'havia sincerat amb tu a través dels nostres encontres esporàdics (que no furtius). Per altra banda t'he d'agraciar l'amistat i confiança que al llarg d'aquests quatre darrers anys com a persona de sexe opost has depositat en mi.

I és que la meua vida ja havia estat tràgica des del meu naixement. Podríem dir que havia estat un pas-seig entre la rancúnia, l'amor i la mort. Era filla del pecat, fruit d'uns amors prohibits, d'un temps on els homes i les dones sols eren uns trencaclosques de desitjos inaccessibles, i que ni tan sols tengueren en mi planyiment ni amargor en tot allò amable que l'amor em cabia. M'ensenyaren a caminar pels incerts camins de la soledat, trist cadàver ambulat. Em trobava acorralada com els cans de caça que enrevolten la seva peça, amb la llengua fora, escridassant i la boca plena de saliva, àvids de triomf. Em sentia sola encara que estigués enrevoltada de gent. A mesura que passava el temps m'anava automarginant.

L'única sortida viable era rompre amb l'eslabó del meu passat. Dins la meua ment sols fluïa una obsessió: fugir. Va ésser així com vaig recalar en aquesta illa. Una illa que tot ho engoleix, com si tota ella fos un aveny. Perdona'm estimat Francesc si som tan cruel amb mi mateixa. Et resultarà estrany que siguis tu, justament tu la persona elegida però fora del meu món tu ets l'únic que quan el meu cos tremolava de fred s'acostava a mi per donar-me una mica de calor.

No te parlaré de quan em guanyava la vida fent el carrer, ni tampoc de quan el meu protector (t'agraciaria que no ho diguessis a ningú, ja que tu ets l'únic que sap el seu nom i la seva posició social, i per afegit és un home casat, confii en la teua discrecció) me va acollir, ja que t'ho he explicat una i mil vegades. Sí te parlaré dels sis darrers mesos, ja que la meua vida pareix una estela de foc predestinada a apagar-se lentament.

Quan a la fi pareixia que havia aconseguit un cert benestar i una

vida tranquil·la i confortable vaig tenir una forta recaiguda, i els metges m'aconsellaren una temporada de repòs, per això el meu protector va decidir dur-me a un sanatori lluny d'aquí (no cal que miris el segell, la carta ha estat dipositada a un lloc diferent d'allà on som, cosa que fa impossible la meua localització).

També voldria demanar-te perdó per la meua manera de despedir-me, però voldria que fos com el dia en què casualment i circumstancialment ens coneguerem (no ho deixaré escrit, no fos que la carta caigués en mans estranyes, i a més forma part del nostre pacte, pacte sellat per tu i jo fins a la mort d'algué de nosaltres dos).

Com et deia, aquí el temps passa molt lentament, i a més a un país llunyà on ho desconec tot. Em sobra temps molt de temps per pensar amb el meu passat, fer acte de consciència com diuen, però res hi ha en el meu passat que no tornàs a fer. En cas d'ésser l'au fenix ho tornaria a repetir passa per passa, fet rera fet, fins i tot la decisió més important de la meua vida, que com tu saps va ésser el tractament d'hormones i posteriorment operacions per convertir-me amb un travesti (gràcies per alabar-me la meua bellesa i aconsellar-me que sempre fes el que cregués més convenient per intentar ésser feliç dins un món ple d'hipocresia).

El fol s'acaba, així com la meua vida, ja que la meua malaltia es irreversible. Durant els anys que vaig fer el carrer sols foren dos i mig però la meua vida sexual va ésser intensa, vaig acollir aquesta malaltia moderna, tan propagada entre nosaltres, i que la medicina actual no ha aconseguit encara poder combatre...

Perdona'm per darrera vegada la duresa d'aquesta carta, així com la duresa del meu acomiadament, quedi, això sí constància de la nostra sincera amistat. I una vegada haver passat els anys, obris de bell nou el calaix dels records, per fer memòria d'un temps llunyans que ja no tornaran... però intensament feliços.

Rep una forta abraçada

OFERTAS DEL 16 AL 29 DE MARZO

ALIMENTACIÓN

Leche entera asturiana 1' 5 l.....	127
Leche en polvo molco 250 grs.....	199
Nescafé descafeinado 200 grs.....	599
Galletas Gullon Creme Tropical kg. + leche Blahl brilk l.....	245
Chocolate Torras 150 grs. almendra, avellana.....	88
Chocolate Torras 150 gr. leche.....	81
Atún blanco en aceite Masso RO70.....	86
Atún blanco en aceite Masso OL120	135
Anchoas Competición 1/8	86
Almeja Corea Lucky RR-125.....	137
Espárragos Taboada 8-12 400 grs.....	249
Espárragos Taboada 6-8 700 grs.....	297
Aceltuna Manzanilla Fragata 550 gr.....	192
Caldo de carne Starlux 24 Past. + Vaso regalo	267
Fole-gras La Plara 100 grs. Pack 3 u.....	240
Mahonesa Kraft 225 cc.....	94

BEBIDAS Y LICORES

Vino Baturrico L.	99
Martini Rosso y Blanco.....	383
Brandy Torres 10 años.....	816
Brandy Fundador L.....	654
Whisky Johnnie Walker E.R. 750 cc.....	1.060
Gin Bosford.....	399
Cava Delapierre Extra.....	297
Casera 2 l., naranja, limón, cola.....	107

CREMERIA

Yogur Yoplait sabores Agrup 8 u.....	173
Yogur Yoplait natural Azucarado Agrup 8 u.	173

CONGELADOS

Calamar a la Romana Kg. Oliver.....	385
Calamar a la Romana 400 grs. Oliver	181
Peluda pelada Oliver 1 kg.	290
Filete merluza Rosada s/p Oliver 1 kg.....	325
Calamar nº 2 Oliver 1 kg.	425
Rodajas de merluza rosada Pescanova 1 kg.....	299
Gamba pequeña Camarón Pescanova 1 kg.	725

CHARCUTERIA

Jamón serrano Purlom 1 kg.....	1299
Salami Curado Palma 1 kg.	585
Jamón extra gutarra Casademont 1 kg.....	880
Paleta I Remier Casademont 1 kg.....	595
Salchichón San Jerónimo Casademont 1 kg.	440
Queso La Cabaña 1 kg.	970
Queso Los Claveles Extra 1 kg.	990
Queso Los Claveles Mantecoso 1 kg.....	890

PERFUMERIA Y LIMPIEZA

Champú Vaseol 900 cc.....	187
Jabón Neutro famos 900 cc. + Tubo crema Famos regalo.....	273
Fairy 680 limón	151
Ajax Pino Familiar 2 l.....	199
Detergente Persil 4 kg.	749
Participe en el sorteo de una lavadora y una secadora	
Pato WC 500 gr.	140
Bolsas multiusos 20 u. Goobol.....	88
Servilletas Marpel 100 u.....	66

BAZAR

Plancha Phillips HD 1463	4.269
Cafetera expreso Moulinex 008	7.850
Batidora Master Moulinex 008	4.846
Video Mitsuri M88 M/D	48.720

TEXTIL

Camisetas Niño M/C Algodón.....	495
Camisetas M/C Unisex	460
Camisetas M/C Niño	351
Vaqueros Sra. y Caballero.....	2.750

CALZADO

Deportivos Preston' s Caballero desde.....	1.443
Deportivos Preston' s Niño desde	1.100
Zapatillas Inglesas.....	495

MENAJE

Jgo. 7 piezas refresco.....	825
Cafetera Orolei 6 tapas Monix	995
Conjunto 24 Spider Marbella.....	1.195
Friedora Esmaltada Exinco	995
Olla a presión bombeada 4 l. Magefesa.....	4.658
Olla a presión bombeada 6 l. Magefesa.....	5.398
Olla a presión bombeada 8 l. Magefesa.....	5.965
Olla a presión bombeada 10 l. Magefesa.....	7.766

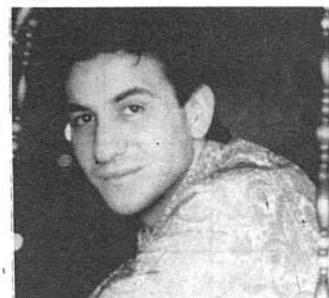
Els vilafranquers «Superstars» del 90

La representació de l'obra «Jesucristo Superstar», ara fa tretze anys, no va canviar el curs de la història d'aquest poble però suposà una fita important dins el maremagnum cultural del present segle a la vila. De llavors ençà han canviat moltes coses. Aleshores En Franco ja no hi era, però hi havia un tal Fraga que donava llargues mans als policies per a què rebentessin qualsevol manifestació on es demanés més llibertat. Vivíem la transició o millor dit, sortíem d'un infern i estàvem en el Purgatori esperant entrar a un cel nou.

I no us heu demanat què ha estat d'aquell grup de cinquanta joves que prengueren part en l'aventura?. Doncs no cal remoure massa la memòria perquè qui més qui manco en aquella magnífica representació va complir amb el paper de l'obra que en l'esdevenir del temps s'ha donat la coincidència de què avui estan lligats a qualche motiu d'aquells que representaren. I sinó facem relació del que eren alguns d'aquells actors i comparem amb el que ara són. Per exemple, Jesús després de mort i resuscitat condueix un ultralleuger per estar entre terra i cel. És a dir, que en això de pujar a les altures li agafà bastant de gust. En Judes va seguir amb el tema de les «finances» i després de vendre a Jesús per tres reals es va preparar i entrà a treballar a un banc. Sant Pere, encarregat de què després de la mort de Jesús fes valer la doctrina de la justícia va ser anomenat Jutge de Pau. En Pilats també aconseguí entrar a treballar a un banc. N'Herodes que en temps de Crist feia foc pel paper del nou «Rei» es va fer tauler per fer bon foc i bones fornades. Na Maria Magdalena no va tenir massa sort. Mort Jesucrist es va cercar un bergant i finalment s'aplegà amb un fotògraf mitjatinta que sempre ha d'anar darrera mig món. La major part dels apòstols es deixaren de coverbos i procuraren montar-se alguns negocis per guanyar-se les sopes. I de l'Apuntador què s'ha fet?. Anau a saber, però el més probable és que estigui apuntat a l'Atur.

Miquel Barceló

Jaume Sansó

Rondalla depravada

Visió depravada d'un somni d'estiu (I)

Passaran molts d'anys abans de poder oblidar les aventures dels meus herois imaginaris (possiblement el meu record simpàtic, quasi romàntic, serà traslladat, juntament amb el meu cos, per qualsevol funerària de segona). És el record de tots els que un dia decidiren assemblar-se a «Don Juan Tenorio», «Casanova» o al més anònim picador de la nocturnitat turística. Aquests darrers, són l'única fita d'una època marcada per la transició i el pre-modernisme, encara que no oblidí que hi havia altres esdeveniments que a molts els tenia de cap. Ells eren, i sempre seran, els cavallers de la nit, amb la seva armadura, amb el seu cavall i com no, amb la seva donzella somniada.

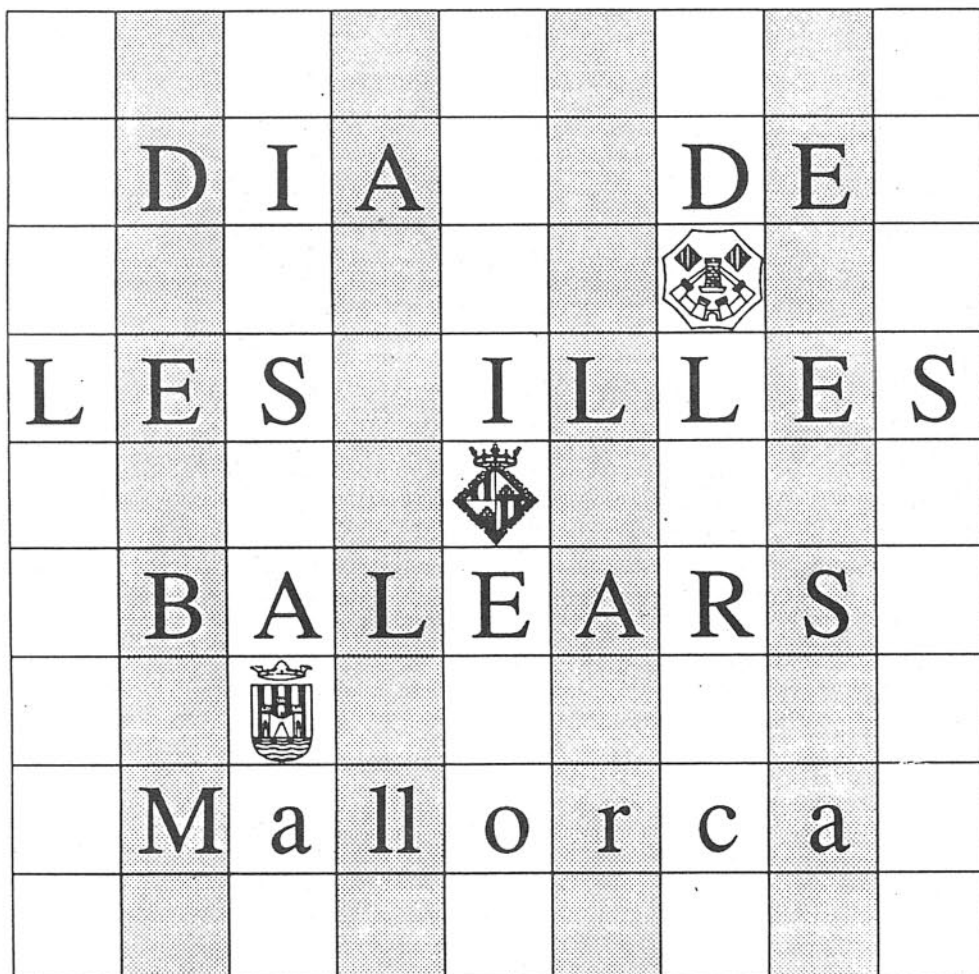
Totes aquestes aventures començaren als anys 60, quan els primers al·lots surats amb llet del «Plan Marshall» descobriren que la vida podia esser profitosa donant «pempes» en vers de ser Escola Major. Ells, els cavallers de la meua imaginació, en els dies on l'atac seria ferotge, donaven les darreres retocades a la seva armadura: les sabates de tacó alt, ben lluentes; el calçons amb campana, amb el trenc ben fet; els cabells tirats per enrera i les patilles amb la seva longitud reglamentària; per acabar, dues gotes de massatge baix les xeilles, per allò de l'olor exilar. El cavaller enllestí es disposava a partir, la seva montura estava preparada dins la portassa, un «Goo» blau marí, seients tapissats amb pell de lleopard, bé... una imitació, i penjant del retrovisor una cova de janeta. El nostre cavaller ja és a la carretera, quarta a fons i fora pipellejar, el camí li pareix una eternitat, tot suspirant amb una donzella noruega que va veure l'altre vespre.

Pel camí esmola la seva llança, practica un poc la darrera frase que ha après en anglès i fa un acte d'autopropòsit que aquest vespre res fallarà. Després de fumar-se el tercer «Bisonte» mira al cel i veu que hi ha lluna nova, això és un indicatiu que la seva virilitat no li causarà cap problema, encomana la seva ànima al Déu «Eros» i com no, a la Mare de Déu de Montserrat, que malgrat tot, ell és molt devot.

Arriba al lloc escollit, una sala de festes situada baix un hotel; es pega les darreres retocades: es compon les solapes de la blusa i es desfà fins al quart botó, a fi que la pitera destaqui la seva masculinitat. A l'entrada cap problema tots ja el coneixen... Ja pot sentir els compasos de l'orquestra de torn. A la fi el cavaller ha creuat el batiport del palau dels somnis: llums de colors, bolles de miralls, pasteres de flors artificials, dins les ombres es respira un aire de bacanal, de llibertat, «d'after»... Els seus ulls no són suficientment ràpids com per captar totes les imatges que dins aquest paradís els mouen. Es col·loca al mateix lloc de sempre, al mig del taurell, i demana un combinat, la nit serà llarga i el cos demana aliment etílic. Ell no frissa, espera amb paciència l'hora del ball d'after, mentres tant, observa cada recó, cada indret del local si veu la donzella dels seus somnis, i com no, que no vengui un bossos i l'hi barri.

(continuarà al pròxim número)

Jaume Sansó

Març 1990

«Balears: sentiment de poble»

Quan el poble veu que els problemes se
solucionen més aviat,
Quan reclama més autogovern,
Quan els ciutadans senten com a pròpies
la seva cultura i la seva terra,
Quan lluiten tots junts per millorar la
qualitat de vida, els serveis públics i
l'ajuda als més necessitats,

Quan el poble balear reconeix que les
coses es fan millor des d'aquí,
Quan comprova que les institucions de
la nostra autonomia són més efectives,
Es perquè hi ha un autèntic, un vertader
SENTIMENT DE POBLE

Comunitat

Autònoma

de les Illes Balears

El Batle es queixa a la mancomunitat dels preus de la funerària

(Redacció).- En el primer ple que celebraren els batles dels tretze municipis de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, el batle de la vila es va queixar, igual que altres, dels preus abusius que al parèixer cobra la funerària de Sant Joan, qui té l'exclusiva amb dues més en el tema dels enterraments dels morts. Davant aquesta situació els batles pensen denunciar el conveni que té la Mancomunitat amb les funeràries.

Fa temps que la Mancomunitat signà un conveni amb les tres funeràries a fi d'aconseguir un abaratament de preus amb un mínim de deu mil pessetes i un màxim de cent mil. En total s'havien establert cinc categories. En canvi, a l'hora de la veritat, els usuaris es troben amb que el cobrament es fa molt per damunt del conveni. Les queixes que es realitzaren sobre aquest tema, també apuntaven al fet de què no es facin factures oficials amb la capçalera de la Mancomunitat.

234 milions per acabar les obres del clavegueram

Vilafranca necessita 234 milions per acabar les fases restants del clavegueram i aquesta petició ja l'ha realitzada l'Ajuntament al CIM per a què la inclogui dins el seu Pla per a dotar tots els municipis de Mallorca de les corresponents xarxes d'aigües netes i aigües brutes. Les actuals fases que s'estan realitzant més les tres anteriors tendran un cost total de 146 milions de pessetes. Per a les properes el CIM podria subvencionar el 75 per cent, emperò els preus actuals també poden variar si es tarda massa temps en dur a terme la resta del projecte.

Hi participaren seixanta-dos joves i durà vint-i-set hores

Ni el fred ni el vent aturaren el Ginkama excursionista

Malgrat al vent fort i a la fredor, un total de seixanta-dos participants prengueren part en el V Ginkama Excursionista del Pla de la Vila que cada any sol organitzat el Grup Excursionista de Vilafranca amb la col·laboració del GEM i d'algunes entitats comercials del poble. Damunt les tres de l'horabaixa del dissabte 3 de març es donava la sortida a un total de 19 grups en què s'havien repartit els participants, la major part dels quals eren de la vila.

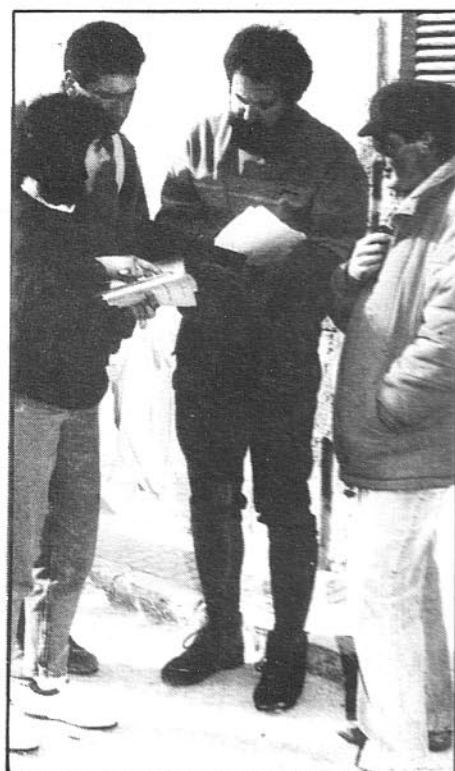
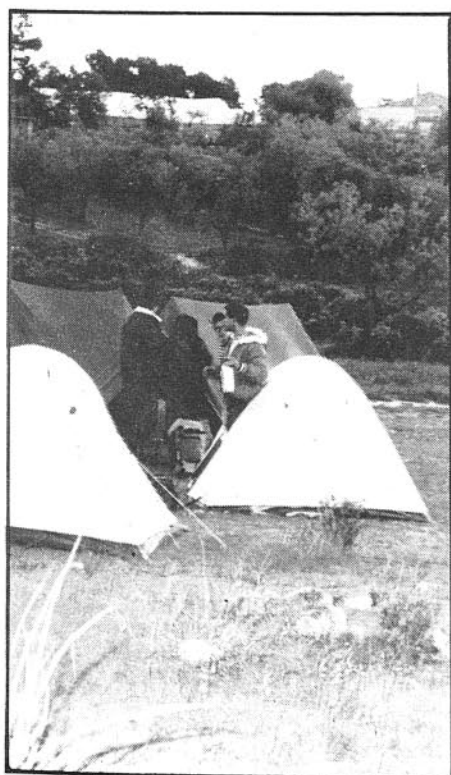
Els grups, a la vegada, foren dividits en dues tandes, la A i la B, ambdues amb diferents controls. Es Cremat, la piscina, i Sa Creueta foren alguns d'ells. En Es Cremat, dos membres de cada grup havien de pujar una gran capamunta amb una bicicleta de quatre rodes, a la piscina a damunt una càmera d'aire de roda de camion un membre de cada grup havia de creuar-la amb un rem. Com anècdota, un participant es va estimar més creuar-la ne-

dant i no dubtà gens a l'hora de pegar l'escabussó. El vespre, el lloc d'acampada on passar la nit s'establí a Sa Penya. Dos petits foguerons ajudaren a fer espessar una mica la fredor de la nit. Com a prova nocturna es va demanar que cada grup realitzés una interpretació teatral que resultaren prou animades i feren passar una estona agradable.

De matinada i a fi de carregar forces, l'organització preparà una bona xocolatada amb ensaïmada i just acabada, tornam-hi, torna-hi!. Les proves, una vegada més, inclouen actuacions molt variades i els qüestionaris tornaven presentar dificultats, però sempre, a la llarga, qui més qui manco se'n sortia, uns amb més temps que els altres. Així com anava transcorrent el ginkama s'anaven parfilant els grups capdavaners. A Son Barceló, Can Garrover, S'Hostal o S'Hort de Sant Martí es trobaren alguns dels controls de la jornada. Damunt les quatre de l'horabaixa començaren a arribar els primers grups i a les cinc i mitja es donava el vídeo que havia enregistrat les imatges més importants que Andreu «Sabater» se n'havia encarregat de gravar. Finalment, després de tastar la coca amb verdura es donava a conèixer la classificació final que quedà encapçalada per l'equip compost per: Sebastià Nicolau, Maria Monserrat i Miquel Jaume amb 134 punts sobre un total de 204

possibles. A un sol punt quedà l'equip format per Pere Garí, Andreu Bauzà i Joan Barceló. Amb 128 i en tercer lloc quedava la parella formada per Guillem Bauzà i Albert Barceló i el quart lloc era per Aina Sastre, Magdalena Sastre, Magdalena Rosselló i Magdalena Riera.

M. Barceló
Fotos: Joan Jaume

Aquí, a diari...

EN ARTÀ, CAMPOS, CAPDEPERA, FELANITX,
MONTUÍRI, MANACOR, PETRA, PORRERAS, SES SALINES,
SANTANYÍ, SANT LLORENÇ DES CARDESSAR, SANT JOAN,
SON SERVERA, VILAFRANCA DE BONANY.

...hi ha molt que contar.

Des d'ara, si vosté viu a la Comarca de Manacor, trobarà un Diario de Mallorca diferent. Un Diari que dedica major atenció als temes del seu entorn més proper, a les coses que succeeixen al seu voltant, a la seva comarca, en el seu municipi, en tot allò que és de vosté i l'afecta, de veres.

Diario de Mallorca segueix així la línia marcada pels principals periòdics europeus d'establir diferents edicions comarcals, com a única manera de fer arribar als seus nombrosos lectors la informació concreta que volen rebre. Així, Diario de Mallorca ha establert una delegació a Manacor, des d'on es realitzarà íntegrament la nostra edició per a la comarca. I on, a partir d'ara, tendran cabuda totes aquelles petites notícies que li interessin i que abans notava a faltar.

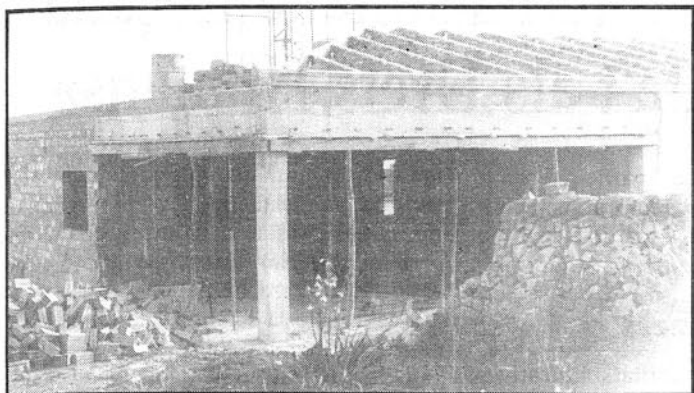
Conegui la nostra edició Comarca De Manacor. Coneixerà millor el que passa al seu voltant. És "lo" seu.

• E D I C I Ó •
COMARCA DE MANACOR
Diario de Mallorca

Es "lo" seu.

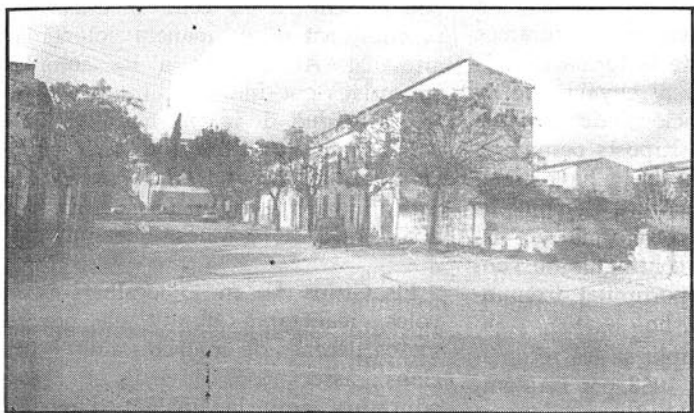
ELS 80, EN FOTOS

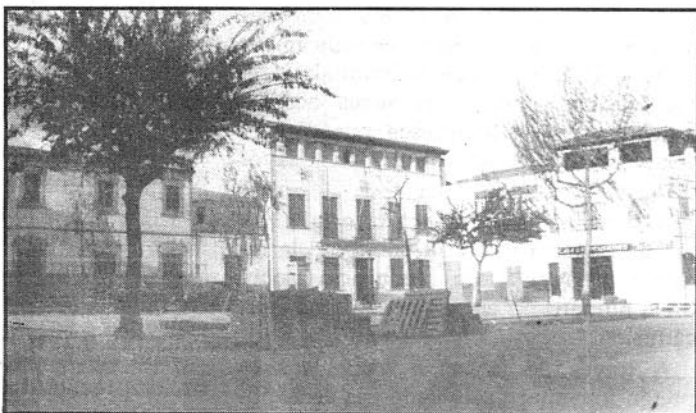
Es construí la Unitat Sanitària

Inauguració de les obres per Rodríguez Miranda

Es reforma l'Avinguda de les Escoles

També es fan obres a la plaça de l'Ajuntament

Inauguració del Parc Parroquial amb Jaume Santandreu

El PSM aconseguí quatre regidors en el 83 i 87

AP, llavors PP, governà l'Ajuntament en els 80

UM acabà quasi com la processó de Maria

FOTOS: XESC AMENGUAL

Una campanya d'Amnistia Internacional adreçada a joves i educadors «Apunta't als Drets Humans»

«Apunta't als drets humans» és el lema d'una campanya iniciada per la secció Espanyola d'Amnistia Internacional dia 28 de febrer d'enguany i adreçada als sectors juvenils i educatius.

La campanya pretén formar grups permanents de joves i associacions juvenils que treballin en una xarxa constituïda per a apel·lar en favor d'altres joves de tot el món que són víctimes de violacions de drets humans. Els membres d'aquesta xarxa rebran periòdicament informació sobre casos individuals i recomanacions perquè les seves accions s'afegeixin a les empreses per d'altres col·laboradors d'AI en tot el món a favor de les víctimes.

Així mateix, AI demana que la reforma del sistema educatiu possibiliti la inclusió definitiva de l'educació sobre drets humans en els diversos trams educatius.

A través de la xarxa d'apel·lans es pretén fomentar l'activisme i la sensibilitat dels joves espanyols en favor dels drets humans, així com contribuir a la solució positiva dels casos en què es treballarà.

Els estudis mostren que molt pocs joves participen en associacions de qualsevol tipus, incloses les de drets humans, dèficit participatiu que es produeix en tots els trams d'edat de la so-

cietat espanyola, que participa molt manco que les del seu entorn sociopolític en el treball de les organitzacions no governamentals.

Formació permanent

AI demana a les autoritats educatives centrals i autonòmiques que prenguin mesures perquè la formació sobre drets humans sigui realment part del sistema educatiu, s'exigeixi en els programes oficials i formi part de la formació dels docents. Així mateix, assenyala que és necessària l'elaboració de plans i la destinació de pressuposts perquè en tots els centres educatius hi hagi materials didàctics divulgatius disponibles sobre drets humans. la reforma del sistema educatiu i dels continguts de l'ensenyament és una oportunitat irrenunciable per a aconseguir-ho.

«Són enfora de complir-se les recomanacions realitzades el 1968 per l'Assemblea General de les Nacions Unides, a més de les fetes per d'altres fòrums internacionals —com el Parlament Europeu o el Consell d'Europa—, sobre l'ensenyament progressiu d'aquesta matèria en els programes de les escoles primàries i secundàries», ha assenyalat AI.

AI ha elaborat una guia didàctica de materials utilitzables en la formació

sobre drets humans, que juntament amb les que han elaborat d'altres organitzacions, ha d'esser la primera pedra que permeti d'iniciar una tasca eficaç sobre educació en drets humans.

L'estudi de la història i la situació actual dels drets humans, així com del treball de les institucions i de les organitzacions no governamentals per a abolir-ne les violacions, esta actualment molt poc present en els centres educatius, i pràcticament d'una manera voluntària i artesanal. AI demana a les autoritats educatives que intensifiquin els seus esforços perquè, de la reforma del sistema i dels continguts educatius, se'n derivin nous canals per tal que l'estudi dels drets humans sigui un fet habitual, i no excepcional, en les aules.

Els Grups AI, en 45 localitats espanyoles, realitzaran durant els pròxims mesos desenes de contactes amb institucions, associacions juvenils i centres educatius, amb la finalitat d'impulsar els objectius d'aquesta campanya.

AI demana als joves i professors interessats a rebre informació sobre la xarxa d'apel·lans i/o sobre la guia didàctica que s'adreça als grups d'AI Amnistia Internacional Mallorca: c/ Sant Miquel, 26. PALMA o a l'apartat de correus 50.318 de Madrid.

Els comptes de l'OCB-Vilafranca

Com solem fer a començaments de cada any, la revista ofereix tota la relació del moviment econòmic hagut a la Delegació de l'Obra Cultural Balear a Vilafranca, entitat editora de «Es Molí Nou». Cal destacar que l'any econòmic coincideix amb l'any de la «revista». És a dir, que del saldo a 31-12-89 hi ha que tenir en compte totes les despeses fins al juny del 90, mes en què es complirà un nou aniversari de la revista i per tant també el cobrament de les quotes corresponents al 1990. Si ha algú que tenguí dubtes sobre l'estat comptable de «Es Molí Nou» (i és soci) no tindrem cap inconvenient

en explicar-li el que vulgui.

SORTIDES

Despeses d'impremta.....	370.428
Compra revista «pobles».....	9.500
Despeses de maquetació.....	140.000
Cobrament quotes i repartiment.....	15.000
Comissió gestió publicitat.....	30.880
Manteniment màq. d'escriure.....	7.100
Electricitat.....	8.982
Material d'oficina.....	34.181
Material fotogràfic.....	16.830
Total.....	632.901

ENTRADES

Quotes de socis.....	210.000
Ventes de «Es Molí Nou».....	43.782
Publicitat.....	288.850
Obra text.....	5.800
Subvencions i subscripcions.....	428.193
Interessos.....	178
Total.....	976.803

SALDO

Saldo 31-12-88.....	140.031
+ Entrades.....	976.803
- Sortides.....	632.901
Saldo a 31-12-89.....	483.933

«Morta Na Linda»

ESCOLAR, 3 VILAFRANCA, 0

Alineació: Fosc, Torretes, Cuxiné, Gudi, Fraret, Margoi, Neskens, Mesquida, Damià, Montserrat i Pellé.

Àrbitre: Bona actuació, sols mostrà targeta groga a Pep Fosc per una sortida forta a un davanter de l'Escarlar. En el tercer gol potser hi hagués fora de joc, però la seva situació era tal vegada mal de veure.

Gols: 1-0 m. 5 errada defensiva que deixa a un davanter totsol davant Fosc, aquest surt i li tiren la pilota bombejada des de fora l'àrea. 2-0 m. 30 nova errada defensiva del lateral dret, que deixa que l'extrem se'n vagi sol i a l'arribar a la línia de fons amb poc angle marqui per baix. El 3-0 arribà en el m. 30 de la segona part amb una nova escapada d'un davanter a la defensa vilafrañquera.

El fet de què un jugador de l'Escarlar jugués amb fitxa falsa podria dur com a conseqüència que la Federació doni com a guanyador al Vilafranca. Per ara s'ha obert un expedient al partit. Pel que fa al resultat, el Vilafranca jugà un mal partit. Una defensa adormida va fer possible que en el minut 5 l'Escarlar ja s'adelantàs en el mar-

cador. Pellé minuts més tard rematà a les mans del porter una pilota clara de gol. Després del 2-0 i ja a punt d'acabar el primer temps el mateix jugador desaprovà una nova ocasió quan dins l'àrea petita rebé un balon i quan just mancava tirar-la a la xerxa, xutà als núvols. Pellé fou tret de l'equip a la darrera del partit després d'enfrontar-se verbalment al president del club amb males formes, quan aquest ni tan sols li havia dirigit la paraula. La derrota fou merescuda. El mig del camp no funcionà com en altres ocasions i a la davantera Damià fou el més lluitador però sempre va estar mal assistit. La bona actuació de Pep Fosc evità una derrota més àmplia.

VILAFRANCA, 3 ALTURA, 3

Alineació: Fosc, Torretes, Gudi, Huguet, Cuxiné, Margoi, Neskens, Fraret, Mesquida, Pellé i Montserrat.

Àrbitre: Bona actuació. En el tercer gol vilafrañquer no va veure una clara ma d'un jugador local. Mostrà targetes a Margoi, Huguet, Gudi i Damià pel Vilafranca.

Gols: 0-1 m. 3 en una clara badada de la defensa. 1-1 m. 23 Pellé. 1-2 m. 31. 1-3 m. 9

segona part. 2-3 m. 15 seg. part Neskens de rebot. 3-3 m. 20 Pellé.

A falta de sis jornades per acabar la lliga, el Vilafranca potser hagi perdut qualsevol esperança d'ascens després de l'empat a tres amb l'Altura de Lloseta, sense dubte el millor equip que ha passat per la vila. L'Altura mandà sempre en el marcador i dominà la major part del partit. Així i tot el Vilafranca tingué

més i millors ocasions de gols que els vistants. A la primera part en el m. 32 després de l'1-2, Neskens, Margoi i Cuxiné tingueren ocasió d'empatar per la sort no acompanyà. En el segon temps i després de l'1-3 la reacció va esser prou evident i gràcies a un gol de xeripa de Neskens i un altre de Pellé, es va evitar la primera derrota dins la vila. Mesquida que jugà lesionat a la primera part fou substituït per Damià en el segon temps, també mig lesionat. Ara d'aquí a final de temporada s'haurà d'intentar quedar el més amunt possible i procurar guanyar els tres partits de casa amb Margaritense, Ariany i Sant Joan. Diumenge qui ve el Vilafranca rendirà visita al Porreres.

Torneig de Futbolí. El passat 3 de març es va jugar la final del Torneig de Futbolí Ca Na Caia. Les 15.000 pesetes de primer premi foren per la parella Pepe-G. Senyoret que guanyaren per 3-2 a la de S.Oliver-Montserrat en un partit que fou molt emocionant.

M. Barceló

Futbol Base

BENJAMINS

Algaida-Vilafranca.....	0-1
Lloret-Vilafranca.....	0-2
Vilafranca-Binissalem.....	1-4

ALEVINS

Vilafranca-Ses Salines.....	3-0
La Salle-Vilafranca.....	2-0
Margaritense-Vilafranca.....	3-1

A la fi els Benjamins del Vilafranca aconseguiren guanyar un partit. Fou dins Algaida i per si fos poc el dissabte següent feien el mateix per 0-2 dins Lloret el darrer classificat. Sembla que en el darrer terç de lliga el més menuts s'hagin espavilat. Meam si seran capaços de guanyar-ne qualcun dins el camp de la vila. Els alevins van al seu pas procurant guanyar els partits de casa. Diumenge passat perderen per 3-1 dins el camp del líder. Un resultat digne a més si es té en compte que feren un partit prou correcte i a on el porter evità que el resultat fou més abultat.

Ω
OMEGA

Momentos estelares

OMEGA SIEMPRE MARCA LOS MOMENTOS ESTELARES.
LOS DE LOS JUEGOS OLIMPICOS. LOS DE LA CONQUISTA
DEL ESPACIO. LOS DE LAS VIDAS LOGRADAS COMO
LA SUYA. OMEGA CONSTELLATION. EL RELOJ DE SUS
MOMENTOS ESTELARES.

AGENTE OFICIAL

Joyería **Fermin**

MANACOR-PORTO CRISTO-CALA MILLOR